

MOTERŲ DIRVA

Balandžio (April) 1954

No. 4

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

M o t e r ų D i r v a

Women's Field

TURINYS — CONTENTS

	Page	Moterų Dirva—(Women's Field)
Centro Pirmininkės Laiškas	4	April, 1954, Vol. 38, No. 4.
Klausimų - Atsakymų Kampelis	4	Published monthly by A. L. R.
Svarbi Sukaktis	5	C. Women's Alliance of America,
Ar Verta Dar Pasidarbuoti?	6	R. F. D. 2, Putnam, Connecticut.
Didysis Šeštadienis	7	Subscription yearly U. S. —
Marijos Metai	8	\$2.00. Foreign — \$2.50. Single
Adoracija Sopuly	9	Copy — \$.15 Entered as second
Kodėl Pasaulis Blogėja	10	class matter at the Post Office
Rašytojas ir Visuomenė	11	in Putnam, Conn. under the act
Tipiškas Amerikietis	12	of March 3, 1879.
Women and Children	14	
"Easter Eggs"	15	
Over The Back Fence	16	
Lėlė	17	
Su Sąjungietėmis	20	
Did You Know —	22	

Moterų Dirvos Redakcinė Komisija: — Uršulė Daukantiėnė, Marijona Čižauskienė, Dale Murray.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose reikaluose rašykite šiuo adresu:

MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

Tel. Worc. 7-2553

Address all manuscripts, for "Moterų Dirva" (Women's Field) to:

Editor — MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

KRISTUS PRISIKĖLĖ

ŠV. VELYKOS

Linksmų Šv. Velykų linkime visoms sąjungietėms ir “Moterų Dirvos” bendradarbėms-biams. Lai Prisiikėlusio Jėzaus Kristaus ramybė ir džiaugsmas būna su Jumis per Velykų šventes.

Centro Valdyba ir “M. D.” Red.

**Linksma diena mums nušvito,
Visi troškom džiaugsmo šito:
Kėlės Kristus, mirtis krito,
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja.**

Štai buvo vienas vyras, vardu Juozapas, iš Judiejos miesto, Arimatijos tarybos narys, žmogus geras ir teisingas. Jis nebuvo pritęsęs žydų sumanymui ir darbams ir pats laukė Dievo karalystės. Tas atėjo pas Pilotą ir prašė Jėzaus kūno, nuėmęs įvyniojo į maršką ir paguldė jį iškaltame kape, kuriame dar nieko nebuvo paguldyta... Moterys, kurios buvo atė-

jusios su juo iš Galilėjos, palydėjo jį, matė kapą ir kaip jo kūnas buvo paguldytas. Sugrįžusios jos priėmė kvepalų ir tepalų, bet subatoje nieko nedarė, kaip buvo įsakyta.

Pirmą savaitės dieną labai anksti jos atėjo pas kapą, nešdamos su savimi prirengtus kvepalus, ir rado akmenį atristą nuo kapo...

Iš Šv. Luko Evangelijos

CENTRO PIRMININKĖS LAIŠKAS

Gerb. Sąjungietės,

Praeitame seime sužinojome, kad buvo didelis trūkumas Lėšų Fonde. Centro Valdyba tarėsi su apdraudos departmentu, kadangi yra pakankamai pinigų pomirtinės fonde, ar nebūtų galima paimti pinigų iš to fondo. Seimo nutarimu palikta Centro Valdybai reikalą sutvarkyti. Pagaminta rezoliucija pasiūsta į apdraudos departmentą buvo užgirta ir leidimas gautas perkelti sumą pinigų iš Pomirtinės Fondo į Lėšų Fondą.

Julė Mack

Su perkėlimu reikalingos sumos pinigų į Lėšų Fondą bus galima išlyginti skolas ir su didesnėmis įeigomis mėginsime sustiprinti Apšvietos ir Lėšų Fondus, kad metų pabaigoje būtų balansas vietoje skolos.

Sutvarkę finansus dabar galime imtis antro didelio darbo. Šiais metais mūsų nepaliaujamas darbas yra palaikymas senesnių narių ir įrašymas naujų narių.

Centro Valdyba priėmė rezignaciją ilgametės darbuotojos, Centro Iždininkės Elenos Statkienės. Rezignacija priimta su apgailestavimu.

Iki ateinančio seimo, eiti Centro Iždininkės pareigas, Centro Valdyba išrinko Donną Kaminskiene, gerai žinomą Chicagos Apskričio Direktore.

Su seseriška meile,

Julė Mack

KLAUSIMŲ IR ATSAKYMŲ KAMPELIS

Klausimas — Kodėl seimas pakėlė duokles \$.20 į mėnesį?

Atsakymas — Finansų knygos parodė, kad įeigos į Apšvietos ir Lėšų Fondus nebuvo ganėtinios. Per keletą metų Sąjungos išlaidos padidėjo šiuose fonduose, nes laikai mainėsi, viskas brango ir buvo numatyta, kad turėsime ką daryti, kad ateityje skolų nebūtų. Jeigu nebūtume pakėlę mokesčių į Lėšų ir Apšvietos Fondus, mes kas metai turėtume didesnę skolą. *Atmin-kime, kad nėra jokio pakėlimo pašalpos ir pomirtinės skyriuose, nes abu yra gerame stovyje.*

Klausimas — Ar narės turi mokėti \$1.00 į Lėšų Fondą, kuri praeityje mokėjo, pradžioje metų?

Atsakymas — NE — tas mokestis yra panaikintas.

Klausimas — Ką daryti jeigu narė atsisako mokėti pakeltą mokestį?

Atsakymas — Kiekviena narė turi mokėti pakeltą mokestį, jeigu nori pasilikti Sąjungoje. Kiekviena narė yra lygi ir nė viena narė nėra atleista nuo pakelto mokesčio.

Klausimas — Kodėl buvo pakeistas pašalpos išmokėjimas?

Atsakymas — Organizacijos sąskaityba (bookkeeping) parodė, kad viena narė sumoka į pašalpos skyrių 25 metų laikotarpyje apie \$90.00. Susirgus ta narė vienu metu gali išimti pašalpos iki \$85.00. Tai nesveikas dalykas, žiūrint į organizacijos ateitį. Pagal naują tvarką, viena narė sumoka \$90.00, 25 metų laikotarpyje. Susirgus atsiima iš viso \$90.00. Narė išėmus \$90.00, daugiau į pašalpos skyrių nemoka ir daugiau pašalpos negauna.

Klausimas — Jeigu narė nori išeiti iš pašalpos skyriaus ir pasilikti tik pomirtinės skyriuje, ar reikia daugiau mokėti į pomirtinės skyrių?

Atsakymas — Narė, išstojus iš pašalpos skyriaus, moka kiek mokėjo. Nėra jokio pakėlimo. Pav. — Narė įsirašė būdama 20 metų; mokėjo į pomirtinės skyrių \$.20. Dabar ji yra 40 metų — išstoja iš pašalpos skyriaus ir pasilieka vientik pomirtinės skyriuje: pomirtinės mokestis pasilieka tas pats — \$.20.

SVARBI SUKAKTIS

Yra gražus paprotys, įvairių sukaktuvių proga, draugams ir giminėms teikti dovanas ir pareikšti linkėjimus, kad parodžius prielankumą ir draugiškumą.

Šiais metais sukanka 40 metų nuo įsteigimo Moterų Sąjungos. Reikėtų ir jai parodyti tą prielankumą, tik jau čia neužtenka vien gero žodžio, reikia darbo, gerų norų ir pasišventimo. Reikėtų pasistengti prikalbinti bent po vieną naują narę.

Kaip žinome, mūsų pašalpos ir pomirtinės skyriai yra šimto procentų saugūs, bet narių skaičiumi neatsiekiame viršūnės.

Nuo pat Sąjungos pradžios, šiai rašytojai teko mažiau ar daugiau darbuotis Sąjungoje. Pradžioje buvo pastebėta trūkumas vadovių, bet manyta, kad tik laikinas dalykas. Šimtai mergaičių išeina iš lietuviškų katalikiškų mokyklų, kurios vėliau sukuria šeimas, ir nors pasilieka ištikimos religijai, bet lietuvybė mažai domisi. Nenorima stoti į draugijas, kurios kaip tik rūpinasi lietuvybę palaikyti. Čia gimusias moteris kažkodėl ne labai suįdominom ir nedidelis jų skaičius stoja į Sąjungą.

Prieš keletą metų kada mūsų tautiečiai bėgo nuo žiaurios komunizmo bangos, Amerika atidarė duris leisdama įsikurti šiame laisvės krašte. Tada pamaniau sau, dabar mūsų draugijų problema išspręsta. Didžiuma tremtinių kaip vyrai taip moterys atvyksta išmokslinti, tinka vadovavimui, apsišarvoję patriotizmu, stos į mūsų eiles ir tuo padidins mūsų narių skaičių.

Tikrai tikėjau, kad Moterų Sąjunga, kaip vienintelė moterų lietuviška katalikiška organizacija Amerikoje, ras pilną pritarimą tremtinių moterų tarpe. Deja prabėgo jau keletą metų belaukiant, o išskiriant viena kita iš tūkstančių atvykusių tematė reikalą dėtis prie mūsų Sąjungos. Susilaukėme aštrios kritikos. Berods nereikia ypatingo gabumo nė didelio išsilavinimo kritikuoti, kas kita yra stoti petis į petį, pasidalyti turimais gabumais ir kartu darbuotis tikėjimo ir tautos labui.

Taigi, šio vajaus metu, mano troškimas yra, kad kuodaugiausiai pasidaruotume naujų narių laimėjimui.

Teko girdėti vienas kitas nusiskundimas, kad praėjusis seimas pakėlė lėšų ir apšvietos fondų mokesčių. Tai pirmas toks pakėlimas mokesčių per 40 metų. Pagalvokime rimtai ir pamatysime, kad pakėlimas menkas pagal šių dienų ekonominę padėtį. Supraskime, kad tas patvarkymas Sąjungoje buvo reikalingas, nes kitaip nebuvo galima išsiversti. Nė vienas biznis negali sektis skolose esant.

šių sukurtųjų proga linkiu Moterų Sąjungai sulaukti 50 metų su 5000 narių. Tas bus lengva atsiekti, jeigu visos vieningai darbuosimės.

A. S.

AR VERTA DAR PASIDARBUOTI?

Anna Kumstis

Mes nenorime stūksoti prie pasenusių dalykų ištisai, o pasmus jų yra tiek daug, kad jie mus dažnai skandina nusiminime apie Sąjungą. Bet ko sielvartauti? Jeigu mes pripažįstame, kad yra dangus ir pragaras, tai atsiminkime, kad pragaras nesnaudžia su tokiu dygliu jam, kaip Sąjunga. Už tai pas mus atsiranda miglų, politika, užsispyrimas, pašalpos šykštumas nei iš šio nei iš to. Bet ir vėl, ko sielvartauti, juk mums pats Išganytojas yra pasakęs, kad Jis neduoda taiką kaip žmonės, bet kardą. Jeigu mums davė pilnesnį supratimą amžinų vertybių, taipgi įpareigojo mus jas apginti ir ugdyti.

Tai, išsižadėjusios politikinių gudravojimų ir tuštybės visiems įtikti verpetų, griebkimės drąsos teisingai pažiūrėti į organizacijos klausimus nepaisydamos kas iš politiško sumetimo asmeniškai užsigaus. Juk Sąjunga priklauso visoms narėms ir visos turi lygias teises ir net pareigą ja rūpintis. Užbaigus senus nusivilimus, pakelsime ūpą, nebereiks klampoti po visokių aiškinimų maknynę, ir taip lengviau būtų varyti naujų narių vajų.

Pavyzdžiui, jeigu kada iškyla klausimas apie pinigiską sąrašą, tai nėra asmenišką "užsipuldinėjimas". Neapsižiūrėjimas pasitaiko ir džiaukimės, kad Centras budi ir seka ir į laiką atitaiso klaidas.

O kita, reikia saugotis visoms, kad perdidelis pašalpos taupumas nevirstų ne tik šykštumu, bet net neteisingumu, nes narės nusivylimas sunkioje valandoje bus mums prasta rekomendacija.

Išlaidas galima sutvarkyti priskaitant jas kur jos priklauso, kad lėšas būtų galima sumažinti. Padaryti "inventory" ir visus spaudos darbus užsakyti sykį per metus ir taip įtraukti į apyskaitą, tik sykį. Dirvos fondą tai

mano nuomone, geriau palikti redaktorės nuožiūroje ir atsakomybėje ir kad nebūtų dalinamas kitiems fondams, kaip keli metai atgal. Lėšų fondas pasilikty tik įgaliotoms kelionėms ir nenumatytiems reikalams.

Taipgi būtų galima sutaupyti iš Bonding išlaidų, nes mes žinome, kad mes iš seseriškos meilės jo vistiek neišauksime peržvalgai netikslumų.

Bet už tai įsipareigokime suprasti seserišką meilę tinkamai ir seimuo-se statyti kandidates prie pinigų tik tas, kurių teisingumu neabejojame. Jeigu visas nares įpareigosime tik į tas darbo sritis, kur naudingiausiai tinka, tai nebus tiek nesusipratimų. Tada kaip bitelės kiekviena sukrausi-me pažangius įkvėpimo lobius Sąjungos esybėje.

Sąjunga niekada nepasens, nes pastatyta ant amžinų vertybių pamatų. Bet priemonės įvykdyti jos idealus turime pritaikyti šių dienų reikalams ir veikti įvairiau. Nestumkime senas į šalį, nę jaunų nevaržykime. Lai kaikurie mėnesiai būna paskirti jaunoms parengti, ką jos nori, ir kaikurie mėnesiai tremtinėms.

Taip Sąjungoje būtų visiems malonu pasižmonėti. Nuotaika visų narių pakiltų. Sąjunga pasižymėtų visų suraminimu ir palinksminimu, tobulėtų taurybėje, įkvėptų kitas organizacijas pasisemti naujų pasiryžimų ir pati nesulaikytų antplūdžio naujų narių.

Tai ar verta dar pasidarbuoti?

Maironis

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS

Kam raudos ir verksmas prie karsto Mesijo?

Raminkis, pasaule visa!

Kas neša gyvatą, mirties tas nebijo;

Jo garbei — tik dvasios tyla!

Palaimintas Vaisius, kurs žmogų pakėlė,

Ant kryžiaus iškeltas patsai!

Kurs žmogui kaltam, atgailos ašarėlę

Išspaudęs, atleidžia visai.

Nuo saulės rytų iki jos užtemimo

Ant kryžiaus ištiesęs rankas,

Paskelbė Jis žemei laikus atgimimo;

Laimingas, kursai Jį supras!

Apkaltos jau pančiais tamsybių galybės:

Jokūbo nušvito žvaigždė!

Silpnos moteriškės atleista kaltybės,

Per ją — Izraelio garbė!

Kam raudos ir verksmas prie karsto Mesijo?

Raminkis, pasaule visa!

Kas neša gyvatą, tas mirti nebijo:

Jo garbei — tik dvasios tyla!

Marijos Metai

Šv. Panos Marijos
Nekaltas Prasidėjimas

Šiais metais sukanka šimtas metų, kaip Šv. Tėvas, Pijus IX, gruodžio 8, 1854 paskelbė dogmą — tikėjimo tiesą, kad Panelė Šv. Marija yra Nekaltai Pradėta. Nors toji tiesa pirmiau nebuvo viešai Bažnyčios paskelbta, kaipo dogma, bet žmonės kitaip ir negalėjo suprasti, kad Marija, būdama Dievo Sūnaus Motina ir Malonės pilnoji, nebūtų laisva nuo piktosios dvasios vergijos.

Nuo pat pirmųjų amžių katalikai buvo tvirtai įsitikinę, jog Marija yra skaisčiausia ir nesutepta. Bažnyčios Šventi Tėvai savo raštuose įrodo, kad niekuomet Ji nebuvo nuodėmės vergijoje. Šv. Justinas, Šv. Irinėjus ir kiti rašytojai, darydami palyginimą tarp Jievos ir Šv. Panelės Marijos, sako: “Jieva buvo mūsų mirties priežastis, o Marija yra mūsų gyvenimo.” Marija yra tobulesnė už Jieva. Ji didesnėmis Dievo malonėmis yra apdovanota.

Šv. Raštas apie Marijos Nekaltą Prasidėjimą sako: Dievas nubaudęs pirmuosius tėvus už nusižengimą tarė žalčiui: “Aš padarysiu neprietelystę tarp tavęs ir tarp moteriškės, tarp tavo ainijos ir Jos ainijos; Ji sutrins tavo galvą, o tu tykosi Jos kulnies” (Prad. 3-15). Koks galėtų būti nesutikimas tarp piktosios dvasios ir Šv. Marijos, jei Ji būtų gimusi nuodėmėje, nes nuodėmė daro žmogų piktosios dvasios prieteliu. Todėl Marija nė valandėlės negalėjo būti piktosios dvasios valdžioje.

Arkangelas Gabrielius apreikšdamas Marijai, kad Ji taps Dievo Sūnaus Motina, sveikino Ją: "Sveika Malonės pilnoji, Viešpats su tavim" (Luk. 1-28). Kaip Marija galėjo būti Malonės pilnoji, jei Ji būtų buvusi nuodėmė sutepta. Kur yra malonės pilnumas, ten negal būti nė šešėlio nuodėmės. Nekalto Prasidėjimo malonė priklausė Marijai dėl Jai skirtos pasiuntinystės — tapti Dievo Sūnaus Motina. Dievas, siųsdamas Apaštalus skelbti Evangeliją, apdovanojo juos Šv. Dvasios malonėmis; tai skirdamas Mariją tapti Sūnaus Motina apdovanojo Ją dideliausiais turtais, padarė Ją viso pasaulio Karaliene, suteikė Jai nesuteptą, skaisčiausią sielą, papuošė Ją Nekaltu Prasidėjimu.

Pietinėje Prancūzijos dalyje, Lourde, vasario 11, 1858, Šv. Panelė Marija, apsireiškusi Šv. Bernadetai, pasakė, "Aš esu Nekaltas Prasidėjimas". Iš viso Panelė Švenčiausia Lourde apsireiškė aštuonioliką kartų. Paskutinį kartą pasirodė liepos 16, 1858. Milijonai žmonių iš viso pasaulio keliauja į Lourdą. Tūkstančiai ligonių vyksta ten, norėdami atgauti sveikatą. Nekartą pasitaiko, kad netikėliai ten nuvyksta, o sugrįžta tikintieji. Kiek stebuklų Nekalčiausioji Marija Lourde ir kitose vietose yra padariusi, sunku būtų ir suskaičiuoti.

Apie Nekalčiausios Marijos stebuklingas vietas pasiskaitysime vėliau.

K. P. J.

ADORACIJA SOPULY

— siužetas —

Viešpatie, mes, kurie žinome Tavo tūkstančius veidų:
Išsikentėjusių, kruvinų, nualpusių ir išsemtų...

Puolame prie Tavo altorių griaudžiai šaukdamiesi:
Parodyk, Viešpatie, mums ir savo šypsnelį šviesų.

Nusiimk erškėčius nuo galvos taip baisiai įstrigusius.
Nusišluostyk kraują, praverk akis išsikentėjusias...
Nusišypsok, Viešpatie, į mus žmones nusiminusius,
Nulenk mūsų žemei taikos lelijas pražydėjusias.

Te laiminimas Tavo pripila į mūsų širdis džiaugsmo,
Kaip ir spinduliai, kurie nugirdo pavasaro rytą.
Meldžiam Tavęs, Viešpatie, apšviesk mus pro skausmą,
Nes laukiam Tavo šviesos, ilgimės neišpasakytai.

Šaukdamiesi puolame prie Tavęs Švenčiausio
Su visais bažnyčių varpais, altoriais ir veidais...
Tieski mums glėbį išvargusių rankų nekalčiausių
Ir lūpų šypsnelį kaišytą pasigailėjimo žiedais.

Marija Aukštaitė

KODEL PASAULIS BLOGĖJA

Šis klausimas buvo ir bus aktualus, nežiūrint kaip yra susirūpinę pedagogai, bažnyčios atstovai, doros autoritetai, bet pasaulis neina geryn. Kame gi to priežastis? Negi visi žmonės taip baisiai negeriai? ... Negi jie visi gimė blogi? Negi mes susitvarkėm savo takelius patys vos išlipdami iš lopšio? ... O, ne. Buvo kas pirmas uždėjo kryžiaus ženklą ir vystyklėlį. Suvilgė lūpas maistu. Mokino tarti pirmą žodį. Saugojo pirmus žingsnelius. Tai motina.

Tačiau ir motina buvo kūdikis. Kitos motinos širdies išnešta į pasaulį. Ir tas motinų ciklas, tas pareiginis ratas, duoda motinų motinas vis naujas, "moderniškesnes", kurios žygiuodamos su istoriniu tempu išduoda savo produktą į pasaulio rinką — kūdikį žmogų. Išduoda kas metai, kas valanda, kas minutė, sekundė. Ir iš to pasidaro milijonai piliečių, įvairaus proto bei sugebėjimo, žioplumo ir kvailumo, despotizmo, barbarizmo, cinizmo, ir tik jau retai išsiskiriančių: mąstytojų, šventųjų, filosofų, menininkų, kultūrniešių ir kilnių idealistų. Bet visi šie žmonės gema tik kūdikiais. Nei vienas negema su aureole, nei vienas iš jų neatsineša nei kardą, nei peilį. Tik pirmais žvilgsniais atsiremia į motiną, tėvą, kaimynus, mokyklą, bažnyčią, valstybę, įstatymus ir taip palaipsniui išneša protelį vis toliau vedantį, kurs vėliau jau susiduria ir su pasauliu ir su jo visa rutina.

Naujagimių nėra nei blogų nei gerų. Jie visi bejėgiai padarėliai, kurie reikalauja šilimos ir globos. Svarbiausią ir didžiausią privilegiją mažučio globojime turi motina. Ji, rodos, ir atsakovė už savo vaikų auklėjimą, tuo pačiu ji yra atsakovė ir už viso pasaulio pažangumą. Bet ar šių visų praėjusių amžių pati motina pastatyta ant jai prideramo pagrindo? ... Ar jai sudaryta aplinkuma, kad ji pati suprastų, kokia jina yra atsakovė už savo vaiko sielą, kokia ji atstovė žmonijos, kokia turi ji būti šventa atstatytojo pasaulio, kokia pareiga jai paskirta paties Dievo, kad paruoštų kultūros, gėrio, tiesos ir meilės, proto ir širdies pilietį — žmogų. Nesudaryta toji aplinkuma. Gaila ... Motina amžių amžiais eina lyg tai būtų pamiršta. Jai nereik laurų, jai nereik "Motinų Dienų", jeigu ji supranta pilną motinos svarbą, jai būtų gražiausias sieloje vainikas tik tada, kai ji matytų, kad jos rankos jau gali iškelti pasaulio viso taurę Dievui, kas yra iš Dievo. Nereiktų nešioti knygą ir rinkti parašus prieš karą, nes jos išauklėti vaikai būtų didžiausioji ir svarbiausioji taikos knyga, visų žmonių sąžiningumas.

Motina, yra paties Dievo pašventinta bažnyčia ir tik vėliau atiduoda savo vaisių — vėl bažnyčiai. Jeigu motinos paverčiamos pragariais — pasaulis rūksta dūmais. Jei motinos paverčiamos robotais — geležiniai robotai, karų pabūklai už jas kalba. Kasgi motiną priverčia tokius piliečius auklėti: motinos svarbos nepažinimas arba užmiršimas. Už tą ne tiek pati motina kalta, kiek nusikaltusi yra pasaulinė santvarka. Kalti autoritetai, kalti pedagogai, kad jieško pasauliui gerovės ne iš to galo. Nepriruošia gerų ir šventų motinų. Dabartinė pasaulinė šeima taip susmukus, kad jai pataisyti jau reikia ne metų, bet amžių. Jeigu autoritetai nesirūpins paruošti kilnių ir šventų motinų kadrą paskui kadrą, ir tai ne vienoj kurioj valstybėj, bet viso pasaulio žmonijoje, mūsų žemelė negerės ...

Bet ką daryti, kad išsiauklėjus gerų, išmintingų ir kilnių motinų? Mano nuomone, reikia specialių institutų. Ne tik mokyti, kaip kūdikį vystyti, penėti, bet kaip duoti Dievui ir žmonijai gerai paruoštą sielą. Vienuolynai to atlikti negali. Čia rišasi dvejopas klausimas, surištas su pasauliniu, praktiniu ir dvasiniu bei antgamtiniu. Dvasinis, rodos, ir dabar gerai praktikuojamas, bet to neužtenka. Žmogus turi kūną. Kūnas privalo pilnai būti paruoštas sielai namelis. Ir tik gerai priruoštame namely prigis dorybės, klestės ir auga, tobulins sielas ir visą žmoniją, tik taip galės augti Dievo Karalystė.

Marija Aukštaitė

RAŠYTOJAS IR VISUOMENĖ

E. Dervojedaitienė

Šiandien vis labiau ir labiau gvildenamas rašytojo darbas. Daug rašoma, daug skundžiamasi, kad mūsų rašytojai pradeda išsisemti, kad mažą ką naujo tesukuria. Tai vėl kiti džiaugiasi, kad mūsų rašytojų bare vis tik dirbama, nenuilstama, nenuleidžiama rankų. Džiugu, kad mūsų visuomenė domisi mūsų intelektualų darbais. Džiugu taip pat, kad ir šių dienų kritika nesnaudžia ir kiekvieną pasirodžiusį naują darbą nagrinėja. Nežiūrint ar kritika blogai ar gerai apie tą darbą pasisako, svarbu, kad mūsų išeivija yra gyvybinga ir domisi mūsų kultūriniu gyvenimu, nors kartais ta kritika, — ypač kai pradedama peikti jaunuosius, — ir žalos padaro: gal laikui bėgant pradedantiems, pirmuosius žingsnius bebandantiems, ūpą numušą toliau dirbti. Reikėtų gi daugiau skatinti ir puoselėti mūsų jaunuosius rašytojus. Juk nei vienas „meisteriu“ iš dangaus, atseit, neiškrito...

Bet aš ne apie tai norėjau šį kartą čia kalbėti.

Begyvenant daliai išeivių stovyklose, gal dėl tam tikrų gyvenimo aplinkybių, susidarė keistokos pažiūros. Manau, kad yra paskutiniųjų keletų okupacijos metų Tėvynėje išdavos, kad buvo įvesta mūsų visai spaudai cenzūra ir kada tegalima buvo rašyti tik tai, kas naujiesiems mūsų šeiminkams patiko ar buvo naudinga.

Teko girdėti, kad laikui bėgant Vokietijos stovyklose buvo net laikui bėgant asmenų keistokai ir su pašaipa žiūrima į mūsų rašytoją. Ne kartą jis buvo pajuokiamas. Kai rašytojas išdrįsdavo ką nors parašyti, kas vienam ar kitam stovyklos gyventojui nepatiko, rašytojui, kartais už tai „kliūdavo“. O jei dar kūrinio personažas atitikdavo kokiam nors asmeniui, kuris priklausydavo vadovaujančiai stovyklos grupei, tada jau, sveikas, saugokis!

Šiandieną, atsidūrę užjūriuose, laikui bėgant tautiečiai dar vis negali nusikratyti enkavedistiškos minties ir suprasti, kad rašytojas, kaip ir kiekvienas kitas menininkas — intelektualas, yra vidiniai laisvas žmogus ir kuria laisvai, ką padiktuoja jo vidujinis išgyvenimas, kad jis laisvai pasirenka idėjas ir jas įformina. Jeigu visuomenė, ar laikui bėgant jos asmenys, pradės reikalauti iš rašytojo ar kito kurio nors intelektualo, kad

jis kurtų tik pagal jam duodamus pageidavimus, tai rašytojas nebebus laisvas savo kūryboj ir mes matysime tada farsą, kuris dabar vyksta mūsų pavergtoje Tėvynėje, kur kiekvienas menininkas, kiekvienas rašytojas verčiamas rašyti ir kurti tik tą, kas jam liepiama.

Keista. Žmogus matai gyvenimo gerąsias ir blogąsias puses. Išgyveni dvasioje kilnius jausmus, kuriuos sukelia aplinkinis gyvenimas, ir kenti dėl laikinių negerovių... Ir kai tavo dvasios kūdikis išvysta pasaulį, atsiranda žmonių, kurie vieną ar kitą personažą prisiima sau ir tada pradeda šokinėti, pradeda savus reikalavimus diktuoti... Ar ne keista ir ne juokinga?!

Kiekvieno rašytojo pareiga parodyti skaitytojui gyvenimą tokį, koks jis yra: su visomis jo geromis ir blogomis pusėmis, o juo labiau plunksną valdančių žmonių yra pareiga šiandien stovėti mūsų tautos sargyboje; tautos, kurios šiandien likučiai išblašktyti svetimųjų jūroje. Gi ta svetimoji jūra grėsia mus pačius praryti. Grįždami atgal Tėvynėn, mes privalome parnešti tą skaistų šviesos žiburėlį, kuris švies mūsų būsimosioms kartoms gyvenimo kelyje. Jei mes šiandien užmerktomis akimis žiūrėsime į laikinuosius nuklydimus, tai namo sugrįžę to tikrai gailėsime.

(Tėvų Kelias)

TIPIŠKAS AMERIKIETIS

Kas yra "tipiškas" amerikietis? Sprendžiant pagal statistikos duomenis, tai yra vyras — arba moteris — 47 metų amžiaus, vedęs, su dviem vaikais. Turi savo nuosavus namus, kur nors vidurio - vakarų Amerikoje. Jis yra baigęs vidurinę mokyklą. Uždirba tarp \$3,500 ir \$4,000 dolerių į metus. Turi televizijos aparatą, 1 arba 2/10 automobilį, 2 arba 8/10 radijo priimtuvą, 1947 metų šaldytuvą. Turi apie \$1,500 santaupų banke ar kitokiu būdu. Eina į kiną du kartus per savaitę ir kasmet turi dviejų savaitinių atostogų. Jo tėvas arba motina tebėra gyvi. Kuris nors iš jo arba jo žmonos tėvų gyvena su jais.

Vienok, jei šį apibūdinimą atitinkąs amerikietis būtų surastas, tikriausiai jis nesutiktų būti vadinamas "tipišku" amerikiečiu. Kiek matome iš istorijos, amerikiečiai kaip tik stengiasi būti kitoki, nei kiti jo kaimynai.

Nepažįstantieji Amerikos kaip reikiant dažnai skelbia, jog Amerika tai kraštas, kur viskas labai vienoda — papročiai, elgsena ir laikysena. Šitą vienodumą skatina reklamos, skelbimai ir masinis teatras, kinas ar televizija.

Betgi, gilesnis stebėtojas, atvykęs iš užsienio, dažniausiai prieina kitokios išvados. Tūlas Britų Parlamento narys, neseniai važinėjęs šiame krašte, štai ką išvedė: "Nuostabiausias dalykas svetimtaučiu šiame krašte yra įvairumas (diversity). Papročiuose, klimato ir individuose. Tai yra reikšmingas dalykas, kurio daugelis svetimtaučių nepastebi". Kitas apsilankęs iš Prancūzijos sakė: "Nemanykite, kad amerikiečiai vien dėlto, kad jie važinėja tais pačiais automobiliais, lygiai taip pat galvoje".

Amerikiečio būdo įvairumą tikriausiai apsprendė šie du veiksniai.

Pirmas — šis kraštas yra įvairių tautų imigrantų šalis. Visų tautų kultūra suėjo su atvykusiais kolonizatoriais. Nepertraukiama srovė, Amerikos civilizacijos reikšmingiausias požymis, ir buvo pagrindinis mūsų kalbamo įvairumo šaltinis. Antra — milžiniški toliai ir plotai tarp įsikūrusių vienišųjų ir naujokynų padėjo jiems susiformuoti savitą charakterį ir individualybę. Šie kolonizatorių naujokynai kūrėsi prerijose ar plačiausiose dykumose, slėniuose ir kalnuotuose pakraščiuose, toli nuo artimiausių kaimynų. Kontinentui prisipildžius, žmonių pagarba ir palankumas kito papročiams ir elgsenai pasiliko. Šitas noras nebūti „tipišku“ yra vienas iš reikšmingiausių požymių Amerikiečių gyvenime. Požymis, kurį mes, amerikiečiai, dažnai nepastebime ir nedavertiname.

Nenoras būti „tipišku“ turi dar priežastį ir daugelyje galimybių, įmanomų tik Amerikoje. „Tipiškumas“ reiškia, jog nė vienas negali būti geresnis už kitą, ar blogesnis, skirtingesnis negu jo kaimynas. Tipiškumas neigia asmenybę, o kaip tik priešingai amerikiečiai turi tą stiprų nenugalimą troškimą atsiekti ir išlaikyti savo asmenybę.

Amerikietiškojo gyvenimo įvairumas ir amerikiečių tautos nenoras būti „tipiška“ turėtų būti žinomi užsienyje. Tai sunkus uždavinys, nes pasakodami apie Ameriką mes dažniausiai naudojames skaičiais ir išvedame vidurkius. Rašydami laiškus užsienin amerikiečiai galėtų geriausiai šią misiją atlikti. Nes pats laiškas, kaip toks, yra vienos asmenybės kūrinys. Juo išreiškiamos mūsų mintys ir atpasakojamas mūsų gyvenimas. Rašydami savo giminėms užsienyje, mes turime tiksliai atvaizduoti savo gyvenimą — kad mes patys jį sau susikuriame, tokį, kokio mes norime, ar kokį pajiegiame. Tai ir yra gyvenimo būdas, kokio trokšta laisvieji ir pavergtieji. Tai yra būdas, kurį Amerika yra pasiryžusi ginti iki paskutinio kraujo lašo.

(Common Council)

SAUSIO 1 d. — NAUJŲ NARIŲ VAJUS — LIEPOS 1 d.

Kiekviena narė, kuri įrašys vajaus metu 25 ar daugiau narių tik į Apšvietos Skyrių gaus \$25 U. S. Savings Bond. To skyriaus naujos narės turi sumokėti iš anksto savo duokles už vieną metą.

Kiekviena sąjungietė, kuri įrašys 25 ar daugiau narių į Pašalpos ar Pomirtinės skyrius, laimės po \$25 U. S. Savings Bond. Tų skyrių narės turi sumokėti duokles iš anksto už 6 mėnesius.

Įrašėjos kurios prikalbins bei įrašys mažiau negu 25 nares į Pašalpos ar Pomirtinės Skyrius gaus atlyginimo po .50 centų už kiekvieną narę.

Istojimas į viršminėtus du skyrius taipgi palengvintas tuo, kad nereikės gydytojo paliūdijimo (Doctor's Certificate of Health) bet reikės dviejų narių paliūdijimo, kad būsimoji narė yra geros sveikatos.

Taigi kiekvienos Sąjungietės pasidarbavimas neš dvigubą naudą — jai pačiai ir Sąjungai.

WOMEN AND CHILDREN IN AMERICA

Half the people in the world are women. They bear the children, care for them and have a tremendous influence on their primary attitudes and ideas. These obvious facts have not escaped the notice of the Soviet propaganda machine. Much of the Hate-America material which the Communists distribute is directed to the women of the world. It distorts the picture of American life and the role of American women so that it will horrify and disgust the women of other countries.

The predominant themes in this particular propaganda barrage are the low status of women in America and the neglect of children. For instance, the Communist publication *Scanteia* says, "American imperialists hate all that represents life and the future. They hate children for the latter represent the future of the world. In "civilized" America children's life is hell... What a gigantic difference between the dark life of children in capitalistic States and the happy life of Soviet children."

Statements such as these are repeated in Communists - sponsored magazines, booklets, and newsletters circulated in many languages throughout the world. These publications seize upon isolated cases of parental neglect or juvenile delinquency and magnify them beyond their real importance. The mistreatment of a child causes concern to any woman. It is upon this natural instinct that Soviet propaganda plays.

The Soviets have spent millions in an organized effort to paint a distorted picture of American women and children. This can be counteracted most effectively by American women themselves. Not only do women find more time than men to write relatives and friends abroad, but they are also in a better position to write about family life, children, and home activities.

In letters abroad women can help clear the favorable position which they have in American life. Most American homes are partnerships between the husband who earns the living and the wife who runs the household. Decisions are made together. The wants and needs of the woman of the house receive as much consideration as those of the man's. If it is decided that the woman needs to work, she works at a job of her own choosing, not a job assigned by the State.

There are over 18,000,000 working women in America today and more than 40 per cent are engaged in jobs which require some measure of professional, technical or clerical skill. Outside the home, as well as in it, the status of American women is one of full equality. Certainly in many community activities such as parent - teacher associations and church affairs women often take a more active part than men. Incidents, in letters abroad, which reflect the partnership between men and women in American life can help refute the Communist charge that American women are the victims of unfair treatment.

Letters can also help disprove the charge that American children are neglected. American mothers can take pride in the fact that labor-saving devices and efficient home planning have enabled them to spend more time

and give more careful attention to their children. American children grow up as part of a family, acquiring the responsibilities and duties of a partner in family life. A vast public school system gives every youngster the opportunity for a good education. More than 3,000,000 young men and women are attending institutions of higher learning, while many more millions are attending high schools and vocational schools. Democracy affords children the chance for both a good education and a happy home. These two aspects of a child's life should be revealed to those abroad in letters.

Propaganda which strikes at American women and children strikes at the heart of America. Woman-to-woman letters to friends and kinfolk abroad can combat these distortions.

(Common Council)

"EASTER EGGS" — BUT MUCH BETTER — "MARGUČIAI"

In Chicago a few years ago, the art of making straw ornaments for the Christmas tree was revived. It apparently took no little effort and fine detective work to find someone who knew how to make these straw objects. But "the case was solved" and from various reports the "Lithuanian Christmas Tree" receives it's share of high honors each year it is exhibited. When the "Marian" carried a story and directions for making these unusual ornaments, Lithuanian women who recalled working with straw in Lithuania, tried their hand with "soda pop straws". Their daughters not to be outdone, tried also. Last Christmas I heard that one woman's granddaughter began to learn the art. It's been revived — let it not fade into oblivion again.

FROM CHRISTMAS TREES TO EASTER EGGS!

If the women and girls of Lithuanian decent do not learn how to color and design Easter Eggs in the Lithuanian manner, it will be a lost art. It is not to late — there are still some older folks who came from Lithuania and are expert at this truly beautiful work. If you do not have anyone in your immediate family who could teach you, inquire about and I'm sure you'll find some grandmother or grandfather who will be delighted to teach you.

Perhaps you could have a most interesting "Sąjungos" meeting in May if you planned to have a "Margučių Vakaras". The members could have a contest. (May I suggest that a prize be offered for the most "lovely egg", or the one with the most intricate design?).

Now this will be your chance girls! Corner someone and make a date to learn this unique folk art. Or maybe several could gather sometime and learn "en masse".

Remember, it is easier to carry on our beloved traditions and arts than to revive them.

So let's make "Lithuanian Easter Eggs" this year if we know how, and if not, promise that another Easter will find us not only knowing how, but experts.

Have fun —

Aunt Mary

OVER THE BACK FENCE —

Dear "Aunt Mary",

Thanks for your newsy letter and when are you coming home? I have no one to talk to when I go out into the back yard. I do believe that that old white fence misses you too! We haven't leaned on it for so long it really looks foresaken — if a fence can look foresaken.

If you don't get home soon, I'll forget all the things I have to tell you. Mrs. Smith had a new baby girl and she is a darling. That sort of rounds out her family — two boys — two girls. The boys of course said, "Oh — another girl!", but Barbara was thrilled — to think she has a sister!

The Mother's Guild had a card party and as always it was most successful. I was lucky that night — won a basket — full of groceries.

Our club is having it's annual membership drive and two weeks from Sunday it will be my turn to have an invitation tea. Here's hoping that all the girls I've invited will sign up. You know how difficult it is to get new members to-day. All the clubs seem to have the same difficulty. Well, we must keep trying — nothing ventured — nothing gained, as the old saying goes. If all the old tried and true methods don't work, I've got a new angle. To each and every new girl that signs up, I'll give, free of charge, a course in anything that they may want to learn, (of course only the things I can do myself) such as furniture antiqueing, rug hooking, or tray painting.

Wish me luck in my quest for new members! (You may come over and help teach rug hooking.)

My but time does fly — today's mail brought camp registration for Mary. It seems that she just came home from last summer's camp season, and here it is time to register again. I'm happy she enjoys spending some time in a Catholic and Lithuanian atmosphere. If she greets you with "Labas", you'll know she means "Hello!"

By the way, I lost seven pounds. That Easter suit should fit without straining at the buttons! Did I diet? No, but I believe the Holy season of Lent had something to do with it. Maybe we gals should keep Lent all during the year.

Attended the YW Fiesta two weeks ago and the ladies in our club really put the Lithuanians on the map. The food table was really something. They had everything from sauerkraut to potato pancakes not to mention all the various pastries. The "Treasure Table" was impressive — all kinds of hand work including homespun, carvings, amber beads and a notable book collection.

Oh! five o'clock is striking — time to get supper — love from all, get back soon —

Stephanie.

NEW MEMBERS ARE A JOY TO US ALL!
THEY HELP YOUR CHAPTER — YOUR ORGANIZATION!

Miriam buvo ketverių metų mergaitė. Ji buvo labai graži: veidukas — vienas pienas ir kraujas. Ilgos juodos blakstienos dengė gražias dideles juodas akutes, kurios dar taip nustebusiai dairėsi po pasaulį. Ji buvo turtingo bankininko vienintėlė dukrelė. Bankininkas prieš kelis metus buvo vedęs mergaitę iš turtingos fabrikanto šeimos ir kol kas tik tą vieną dukrelę teturėjo, bet . . .

— Miriam, tu greit turėsi broliuką ar sesutę, — pasakė jai vieną dieną jos motina.

— Sesutę? — paklausė nustebusi Miriam. — Tu man nupirksi sesutę?

— Ar tu geriau norėtum turėti sesutę ar broliuką? — klausinėjo šypsodamosi motina.

Miriam įkišo pirštelį burnon ir kelias minutes galvojo. Paskui ji apkabino motulę ir pasakė:

— Nupirk man sesutę. Aš geriau noriu sesutės.

— O jei bobulė parneš broliuką? — šypsojosi motina.

— Juk tu pirksi, ne bobulė. Tad nupirk man sesutę, — treptelėjo mažą kojęte Miriam.

— Tu esi mano mažutė ožkelė! — pagavo ją motina bučiuoti. Mergaitė pradėjo spardyti, nes motina bebučiuodama spaudė ją.

— Lėlė! Lėlė suglamžysi! — šaukė ji.

— Tu esi mano lėlė, mano gražioji lėlė, — bučiavo ir glamonėjo mergaitę motina, bet ši spardėsi ir rėkė:

— Paleisk, mamut! Paleisk! Lėlė suglamžysi!

Ir motina paleido mergaitę. Jiedvi buvo gražiame vaikų kambaryje. Čia Miriam turėjo įvairiausių gražių žaisliukų, bet ji labiausiai mylėjo didelę lėlę, kuri mokėjo užmerkti akis ir pasakyti "mama", kai Miriam ją prispausdavo prie savo mažutės krūtinės. Nors ji jau buvo kiek sutepta ir jos plaukai jau apipešioti, visvien ji buvo Miriam gražiausia iš visų jos turimų lėlių. Lėlė buvo didelė, beveik kaip pati Miriam. Kai Miriam motina su ja žaizdavo, ji motinai visada pirmiausia pakišdavo savo mėgiamą lėlę ir motina turėjo ją būtinai paglamonėti. Jei motina to nenorėdavo daryti, Miriam supykdamo iki ašarų.

— Ji yra mano dukrelė, — rimtai tada sakydavo Miriam.

Ir jaunutė motina, kuri dar taip neseniai pati tenustoję lėlėmis žaisti, laiminga šypsodavosi.

Miriam dar nežinojo, kas yra gyvenimo skausmas, nepasisėkimai ir vargas, nedateklūs. Jos tėvų namuose visko buvo pilna ir tėvai labai mylėjo savo mažutę Miriam ir žiūrėjo, kad jai nieko netrūktų.

— Teturi vaikas laimingą ir nerūpestingą kūdikystę. Nežinia, ką gali gyvenimas atnešti, — sakydavo tėvas.

—oOo—

Buvo saulėtas birželio sekmadienis ir žmonės vaikščiojo Vilniaus gatvėmis pasipuošę, bet jų veiduose matėsi susirūpinimas, išgąstis. Minios žmonių klupojo Aušros Vartuose ir meldėsi prieš stebuklingąjį Dievo Motinos paveikslą. Moterys verkė ir tiesė rankas į Švenčiausiąją Panelę, maldaudamos Jos pagalbos. O Gedimino gatve, per Šnipiškės tiltą, žygiavo dulkėtos, pilkos nesibaigiančios voros. Dundėjo pravažiuodami tankai ir ardė senojo kunigaikščių miesto akmenis grindinį. Retkarčiais sužvengdavo nususe kuinai. Tai "išlaisvintojai" žygiavo į krašto gilumą, iš pasalų užpuolę ramią mūsų protėvių šalį.

— Kaip tu manai, kas dabar bus? — klausinėjo jau kelintą kartą savo vyrą susirūpinusi Miriam motina.

— Bus blogai, — kiekvieną kartą atsakydavo jis jai.

— Kodėl? Juk tai mūsų žmonės užima kraštą . . .

— Mūsų žmonės? Tu sakai — mūsų žmonės. Cha! Cha! Kokie tai mūsų žmonės!? Ar tu juos pažįsti ir žinai, kokie jie? — pasakė susinervinęs bankininkas.

— Bet juk ten valdžioje sėdi mūsų žmonės ir dabar mes galėsime čia ne vienam ragus aplaužyti.

— Tu esi dar vaikas, nepažįsti gyvenimo ir to viso dar nesupranti. Jeigu mes būtume tokie pat driskiai, nususeiliai, kaip vadinamojo rojaus "laisvieji" žmonės, gal būtų kiek ir geriau, bet dabar . . . Et, juk tu nieko apie tai nežinai, — pasakė jis atlaidžiai žmonai, žymiai jaunesnei už jį.

— Bet dabar čia bus liaudies valdžia, — nenorėjo ji nusileisti.

— O aš esu bankininkas, esu turtingas ir liaudžiai nepriklausau, — atsakė jis sausai. — Aš pasistengsiu galimai greičiau gauti iš Maskvos reikalingus dokumentus, kad mes galėtume iš čia kitur išvykti. Užsienin, jei tik tatai bus galima, — pridėjo po valandėlės.

—oOo—

Ir išsiuntė bankininkas Maskvon, užsienių reikalų sovietinei ministerijai prašymą gauti leidimą išvykti užsienin. Jis nekantriai laukė atsakymo. Tuo tarpu bolševikų valdžia nacionalizavo — nusavino jo banką. Bankininkas labai jaudinosi ir rūpinosi, kad taip ilgai iš Maskvos negauna atsakymo, bet stengėsi neparodyti to savo jaunutei žmonai, nes ji laukė kito kūdikio ir turėjo ir taip pakankamai įvairių susijaudinimų pergyventi. Ji vaikščiojo pas pažįstamus, landžiojo po komisariatų. Visur sutiko malonius šypsnius, nes ji buvo graži ir jauna, bet tuo visos jos pastangos ir baigėsi. O gyvenimas ėjo savo vaga.

Vieną dieną jaunoji motina išvyko ligoninėn, o Miriam pasiėmė pas save jos vyresniąją sesuo, nes ji nenorėjo palikti vienos mažytės Miriam tarnaitės globai.

— Bet aš kartu pasiimsiu savo lėlę, — užsispyrusi jau kelintą kartą kartojo Miriam.

— Gerai, mažyte, gerai, — atsakė jos teta ir pasiėmė Miriam ir jos lėlę pas save.

Po dviejų dienų Miriam turėjo mažą broliuką. Kai jai apie tai pasakė teta, ji treptelėjo kojte ir pravirko:

— Aš gi sakiau mamutei, kad ji nupirktų man sesutę!

Bankininkas kasdien lankė savo žmoną ligoninėje. Jis stengėsi jos akivaizdoje atrodyti linksmas ir nerūpestingas, nors namie ištisomis naktimis akių sumerkti negalėjo. Žmona kasdien jo vis klausinėjo:

— Kas naujo? Kas gero pas tave? Juk tu dabar palikai to banko direktorius? Man tatai žadėjo komisariate padaryti.

— Kol kas dar neturiu paskyrimo, bet girdėjau, kad šiomis dienomis jį gausiu, — meluodavo jis kiekvieną kartą, nes jis nieko apie tai negirdėjo.

Ir vieną dieną bankininkas neatėjo atlankyti žmonos. Ir sekančią dieną ligonė jo taip pat nesulaukė. Ji jaudinosi, prašėsi išleisti ją namon, klausinėjo gydytojų ir sesučių, prašė jų paskambinti į namus. Sesutės jai tvirtino, kad jos kelis kartus jau skambinusios į jos namus, bet iš ten niekas neatsakė.

— Kas nors su mano vyru įvyko, — pagaliau pravirko ji.

Nors seselė ją ramino, kiek galėdama, bet ji nenurimo ir blaškėsi. Po gimdymo buvo susidariusi komplikacija ir jaunutė motina turėjo pasilikti kiek ilgesnį laiką ligoninėje. Dabar dėl didelio susijaudinimo naktį pakilo temperatūra.

Rytojaus dieną atėjo ligoninėje jos sesuo. Jaunutė motina tuoj pastebėjo, kad jos akys buvo užverktos.

— Kas atsitiko su Rafaeliu? — paklausė ji sesers susijaudinusi.

— Nieko, — mėgino nusukti kalbą sesuo, — jis truputį susirgo. Nieko baisaus. Kiek nusišaldęs, gavo gripą. Praeis.

— Tu meluoji! — sušuko jaunoji motina. — Dėl gripo jis tikrai būtų šiandien atėjęs, jei vakar neatėjo. Su juo kas nors baisaus įvyko! Pasakyk!

Ir jaunutė motina įsikibo į sesers ranką.

Sesuo papurtė galvą. Ji staigiu judesiu apkabino sergančiąją ir pradėjo glostyti jos juodas garbanas, norėdama paslėpti savo ašaras. Jos drėgnas žvilgsnis paklydo kažkur beribėje.

— Sakyk, pagalios, kas atsitiko su Rafaeliu? Nekankink manęs! Geriau žinoti baisiausią tiesą, negu nežinoti nieko, — maldavo ligonė.

— Jį užvakar naktį paėmė iš buto, — pagalios pasakė tyliai sesuo. Ir jos balsas buvo toks liūdnas, prislėgtas.

— Jį paėmė? Kaip tai gali būti? — tarytum žvakė, atsisėdo lovoj ligonė, nematomos spyruoklės išmesta viršun.

— Visai paprastai. Kaip visur, kaip su visais! Naktį, pačiame vidurnakčio gūdume, atvažiavo enkavedistai, pasiėmė ir išsivežė. Tarnaitė atbėgo naktį išsigandusi verkdamas pas mus su šia žinia. Prie jo nieko neprileidžia. Tėvas buvo nuėjęs. Ir aš buvau. Ir brolis buvo. Klausėm, kur jis yra. Nesako. Sako, tuoj grįš. Mes jau žinom, kaip grįšta tie, kuriuos tie prakeikti vilkai naktį pačiumpa . . .

— Dieve mano! O Jehova! Juk ten mūsų komisarai sėdi! — sušuko ligonė.

— Mūsų komisarai sėdi ir mūsų turtinguosius ėda! Dabar būna ir taip. Jis nebe pirmas. Ir ne paskutinis, — atsiduso sesuo.

—oOo—

Miriam motina, išėjusi iš ligoninės, turėjo prisiglausti pas savo ištėjusią seserį, nes jos butas buvo užimtas, daiktai — buržujaus nuosavybė — buvo konfiskuoti. Juk jos vyras buvo bankininkas. Jie buvo turtingi — taigi buržujai, atseit liaudies priešai... Juk jie mėgino apiplėšti plačiąją tėvynę, norėdami su turtais pabėgti užsienin...

Mažoji Miriam džiaugėsi broliuku ir čiauškęjo, kaip paukštytė, bet savo mylimosios lėlės ji vis tiek jam nedavė, ji tik iš tolo jam ją rodė.

— Jis dar kvailutis, nieko nesupranta. Suteps mano mažytę. Ko gero dar apdraskys, — kalbėjo ji motinai, kaktele rimtai suraukusi. Ji pasakojo mažajam broliukui daug, daug apie savo lėlę, nors broliukas dar nieko nesuprato ir rodamos lėlės nuo kitų daiktų nebeatskyrė.

—oOo—

Vieną dieną Miriam motina gavo laišką iš toli. Ji tuoj pažino savo vyro rašyseną.

— Laiškas iš Rafaelio! — sušuko ji ir sukrito kėdėje. Iš susijaudinimo ji verkė ir bučiavo laišką.

— Skaityk, ką ir iš kur jis rašo! — prašė atbėgusi sesuo. Drebančiomis rankomis atplėšė jaunoji motina laišką.

“Brangioji! Aš esu gyvas ir sveikas ir man einasi neblogiausiai. Galvoju, ką aš palikau ten pas Jus. Parašyk, jei šis mano laiškas tave pasieks. Kaip tu gyveni ir kaip auga mažutė Miriam? Ką ji turi: broliuką ar sesutę? Jei gali, atsiųsk man ką nors. Rafaelis.”

— Iš kur? — klausė sesuo, bet jaunoji motina verkė ir pro ašaras nieko nematė.

Sesuo paėmė iš jos rankų laišką ir pažiūrėjo atgalinį adresą.

— Azerbeidžanas ar Kazachstanas, — sumurmėjo ji.

(*Bus daugiau*)

SU SąJUNGİETĖMIS

WATERBURY, CONN.

Moterų Sąjungos 43 kp. susirinkimas įvyko vasario 5 d., vadovaujant naujai pirm. Stephanijai Dumšai. Pirm. kvietė visas nares darbuotis vienybėje, nes tokiu būdu galėsime daug ką nuveikti. Iš savo pusės žadėjo darbuotis, pagerinti kuopą, įrašant naujų narių, nors į pašalpos skyrių yra labai sunku prikalbinti, kadangi vietoje yra daug didelių pašalpinių draugijų. Pirm. pasidarbavi-

mu sugrįžo dvi buvusios narės — Marcelle Digimas ir Kazimiera Petrauskas ir įsirašė nauja narė Skolastika Stankevičius.

Nutarta įteikti auką minint vasario 16 d. Įsteigta “Ligonijų Fondas”, kad susirgus narei būtų galima suteikti dovaną ar pašalpą. Susirinkimas buvo gyvas ir įdomus. Po susirinkimo nauja valdyba pavaišino nares. Gimtadienio proga buvo pasveikinta Veronika Žukauskienė ir Paulina Naujavičienė.

Praleidusios smagiai vakarą išsiskirstė su gražiais įspūdžiais iki ateinančio mėnesio.

M. Shambaris

NEW HAVEN, CONN.

Moterų Sąjungos 33-čios kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko vasario 14 d., 3-čią valandą po pietų, jaukioje ir puošnioje sąjungietės Magdalenos Danusienės rezidencijoje, kur visas sąjungietes bei viešnius maloniai priėmė pati sąjungietė M. Danusienė ir jos maloni dukrelė Onutė, kuri teikė didelį malonumą ir pagumą visoms atsilankiusioms.

Susirinkimą atidarė kuopos pirmininkė M. Jokubaitė, paaiškindama, kad artinasi mūsų tautos šventė Vasario 16-ta, taigi prie šios progos kvietė visas savo maldose susikaupę ir jas aukoti už visus tėvynės sūnus, žuvusius ginant jos laisvę, taipgi už visas nekaltas aukas priešų nukankintas ir už visus, kurie dabar kenčia badą ir šaltį Sibire.

Pasitarta svarbiais kuopos reikalais, būtent apie Motinos Dienos minėjimą. Kaip paprastai taip ir šiais metais nutarta prisidėti prie šv. Mišių.

Pirmininkė pranešė, kad šiuo metu eina Moterų Sąjungos naujų narių vajus, laike kurio visos narės gali įsirašyti didžiai palengvintomis sąlygomis. Kvietė kiekvieną sąjungietę prikalbinti nors po vieną narę. Neapsakomai malonu buvo išgirsti, kaip mūsų pirmosios sąjungietės bei veikėjos O. Čirvinskienė, M. Danusienė, M. Ramanauskienė, M. Jokubaitė, atsiliepė apie šios kilnios organizacijos reikšmę ir jos gerovę ir visos pareiškė džiaugsmą esančios sąjungos narėmis ir kvietė visas lietuves katalikes moteris ir merginas tapti šios

garbingos katalikių moterų organizacijos narėmis.

Džiugu buvo išgirsti, kad po rimtos operacijos mūsų narė Petronėlė Zikienė jau gali pasikelti iš lovos. Sveikinam ir linkim, kad gerasis Dievas stiprintų ir savo malonėmis pridėtų jėgų iki visiško pasveikimo.

Susirinkimo metu pasveikinta kuopos vice pirmininkė Stasė ir Jonas Tamuliai, kurie tą dieną minėjo savo vedybinio gyvenimo sukaktį. Solinizantė pavaišino viešnius ir pareiškė dėkingumą už linkėjimus.

Susirinkimui pasibaigus maloni šeimininkė M. Danusienė pakvietė visas dalyves prie vaišių stalo, kuris labai gražiai ir pritaikintai buvo paruoštas šv. Valentino dienai su spalvotomis žvakėmis, servetėlėmis ir gėlėmis, o ką jau bekalbėti apie valgių skanumą bei įvairumą. Čia tikrai kiekvienos akis žavėjo ir žadino apetitą sotintis Dievo dovanomis. Sąjungietė M. Danusienė pavaišino sąjungietes ir viešnius šampanu labai kuklioje nuotaikoje. Didelį malonumą suteikė visoms sąjungietėms bei viešnioms sąjungietės M. Danusienės dukrelė Onutė, kuri taip maloniai ir mandagiai patarnavo visoms ir pagamino bei iškepė tokius skanius tortus ir taip maloniai viską priruošė.

Sąjungietė M. Danusienė prabilo į visas sąjungietes vaišių metu, pareiškdamą, kad šiomis vaišėmis ji nors truputį nori sąjungietėms padėkoti už visą gera jai padarytą per ilgus metus, sakydamas, sąjungą aš myliu ir jos niekuomet neišsižadėsiu.

Visos, kurios dalyvavo susirinkime, skirstėsi į namus dėkodamos mūsų ilgametei sąjungietei Magdalenei Danusienei ir jos maloniai dukrelei Onutei už malonias vaišes ir parodytą draugiškumą. *M.*

DID YOU KNOW —

— that the picture of Perpetual Help is an oriental ikon based on the famous *Hodeguitria*, the painting of Our Lady done by St. Luke, and destroyed 500 years ago at the fall of Constantinople.

— that Our Lady in an apparition to a little Roman girl, chose the exact spot in Rome where she wished this picture to be enthroned — in the church between the two basilicas of St. John Lateran and St. Mary Major." In 1499 that was the church of San Matteo. When the armies of Napoleon destroyed that church in 1798 — Perpetual Help was lost for over sixty years.

— that in 1866 it was discovered and given to the care of the Redemptorists, because their church was now the only one between the two basilicas mentioned by Our Lady. There it remains till this day in the church of Sant Alfonso on Via Merulana.

— that the picture was crowned in 1867 by the Vatican Chapter in recognition of the numerous miracles wrought through its instrumentality. It is truly a miraculous picture, a favorite of the Mother of God.

— that one unique feature of this picture of Perpetual Help is, that not only the original, but copies of it in many parts of the world are renowned for wonders. Over six thousand authentic copies have been sealed and signed in Rome and sent to all parts of the known world.

— that miniature images of this Madonna printed on tissue are swallowed as an act of devotion. Many remarkable cures have been wrought in this way. However, no one should use them as though they were magic medicines. They are not.

— that though this picture is popular throughout Western Christendom, it is Eastern in origin. Oriental Catholics and Schismatics are devoted to this image of Our Lady. It is still venerated secretly in Russia. In North Africa it is found in Coptic churches. Many a Displaced Person has smuggled it out of the Ukraine as a family heirloom.

— that the Novena of Perpetual Help is conducted in Welsh, Tamil, Greek, Urdu, Wari-wari, German, Gaelic, Visayan, Italian, Spanish, French, Portuguese, Japanese, Dutch, Ukrainian, Danish, Polish, Lithuanian, Tagalog and English. Maybe there are still others!

— that the Patroness of the American Lithuanian Roman Catholic Women's Alliance is Our Lady of Perpetual Help.

NAUJŲ NARIŲ MOKESČIŲ LENTELE

MOKAMA \$5.00 Į SAVAITĘ IR \$150.00 POMIRTINĖS

Nuo metų	Pomirtinės Sk.	Pašalpos Sk.	Apš. Sk.	Lėšų	Viso
16 — 24	\$.20	\$.30	\$.15	\$.15	\$.80
25 — 34	.25	.30	.15	.15	.85
35 — 40	.30	.30	.15	.15	.90

ANTRO PAŠALPOS SKYRIAUS, \$7.50 Į SAV. \$150.00 POMIRTINĖS

Nuo metų	Pomirtinės Sk.	Pašalpos Sk.	Apš. Sk.	Lėšų	Viso
16 — 24	\$.20	\$.45	\$.15	\$.15	\$.95
25 — 34	.25	.45	.15	.15	1.00
35 — 40	.30	.45	.15	.15	1.05

BE PAŠALPOS POMIRTINĖ \$150.00

Nuo metų	Pomirtinės Sk.	Apšvietos Sk.	Lėšų	Viso
16 to 24	\$0.20	\$0.15	\$0.15	\$0.50
25 — 34	.25	.15	.15	.55
35 — 40	.30	.15	.15	.60
41	.36	.15	.15	.66
42	.37	.15	.15	.67
43	.38	.15	.15	.68
44	.39	.15	.15	.69
45	.40	.15	.15	.70
46	.42	.15	.15	.72
47	.44	.15	.15	.74
48	.46	.15	.15	.76
49	.48	.15	.15	.78
50	.50	.15	.15	.80

Narės įsirašiusios prieš 1947 m. į pašalpos ir pomirtinės skyrius moka skirtingai, tik į apšvietos ir į lėšų fondus moka po 15 centų (į mėn.).

BE PAŠALPOS POMIRTINĖ \$300.00

Nuo metų	Pomirtinės Sk.	Apšvietos Sk.	Lėšų	Viso
16 — 24	\$.50	\$.15	\$.15	\$.80
25 — 34	.60	.15	.15	.90
35 — 40	.70	.15	.15	1.00
41	.72	.15	.15	1.02
42	.74	.15	.15	1.04
43	.76	.15	.15	1.06
44	.80	.15	.15	1.10
45	.83	.15	.15	1.13
46	.85	.15	.15	1.15
47	.88	.15	.15	1.18
48	.92	.15	.15	1.22
49	.96	.15	.15	1.26
50	1.00	.15	.15	1.30

Lith. Bibliography Service
602 Harvey St.
Danville, Ill.

MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBA 1953-55 M.

DVASIOS VADAS —

Rev. F. Juškaitis
432 Windsor St.
Cambridge, Mass.

PIRMININKĖ —

Julia Mack
9 Dean St.
Worcester 2, Mass.

1-VICE-PIRM. —

Uršulė Daukantas
14 Commonwealth Ave.
Worcester, Mass.

2-VICE-PIRM. —

Augusta Šatkienė
1420 So. Cicero Ave.
Cicero 50, Ill.

RAŠTININKĖ —

Marijona Vaičiūnienė
1927 So. 49th Ave.
Cicero 50, Ill.

IŽDININKĖ —

Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

IŽDO GLOBĖJOS —

Vera Galnaitė
717 W. 18th St.
Chicago 16, Ill.

Natalija Šatūnienė
6519 So. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

REDAKTORĖ —

Matilda Pauliukonienė
32 Arthur St.
Worcester 4, Mass.

DIREKTORĖS CONNECTICUT

Charlotte Serwo
1064 Boulevard
West Hartford 7, Conn.

ILLINOIS

Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

MARYLAND

Veronika Paulienė
417 West Pratt St.
Baltimore, Maryland

MASS., MAINE ir N. H.

Marcelė Watkins
110 Barnard Rd.
Worcester, Mass.

MICHIGAN

Ona Kase
16234 Lesure Ave.
Detroit 27, Mich.

NEW YORK ir N. JERSEY

Magdalena Galdikienė
125 41 82nd Ave.
Kew Garden, L.I., N.Y.

OHIO

Ona Stepulionienė
6700 Superior Ave.
Cleveland, Ohio

PENNSYLVANIA

Julijona Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA

Ona Sidabrienė
6 Commonwealth Ave.
Worcester 4, Mass.

Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Jadvyga Čepulienė
5526 So. Wolcott St.
Chicago 36, Ill.

DAKTARAS-KVOTĖJAS

Dr. S. Biežis

LEGALIS PATARĖJAS

Adv. Konstant Savickas

VADOVAS Į SVEIKATĄ

Geresniam sveikatos išlaikymui nauja knyga "BŪKITE SVEIKI". Parašė ir išleido Dr. Steponas Biežis, A. L. R. K. Moterų Sąjungos Daktaras Kvotėjas. Šioje knygoje aprašoma suprantama lietuvių kalba svarbieji sveikatos išlaikymo dėsniai: kaip būti sveiku ir ilgai gyventi.

Ši svarbi knyga privalo rasti kiekvienoje lietuvių šeimoje. Kaina tik 2 doleriai su prisijuntimu. Tuoju užsisakykite. Užsakymus siųskite knygos autoriui: Dr. S. Biežis, 3241 W. 66th Place, Chicago 29, Ill.